

Προοίμιον

πρὸς τὸν ἀναγινώσκοντα. *)

Παρέχω σοι, ὦ φίλε, μικράν τινα ἀνθολογίαν, εἴ γε βύλει ἀναγινώσκειν. Ἔνεστι δὲ καὶ ἐπιγράμματα καὶ ἀνακρεοντικά καὶ ψυλλιάς καὶ ἀνθρωπομυομαχία, κ. τ. λ.

Τὰ μὲν οὖν ἐπιγράμματα ἔστιν ἔρωτικά καὶ σατυρικά καὶ ἄλλε γένεσ, ὧν τὰ πλεῖστα παντελῶς δοκεῖ ἀπλᾶ εἶναι καὶ ἐμοὶ καὶ ἄλλοις τισίν, οἱ ἀνέγνωσαν. Ἐὰν δὲ τινα εὗρης ὄντα ἀσαφέστερα, ἐκκλείειν ταῦτ' ἐκ ἐβελόμην τῷ εἰδοίς, ὅτι πολλάκις πολλοῖς τερονότερόν ἐστι, πονήσαντας διαπράξασθαί τι, ἢ ἄνευ πόνευ εὔρεῖν. Ἐὰν δὲ τις νομίζῃ, ὅτι ἠράσθην ποιησάμενος ἔρωτικά, ἢ ὅτι ὑβρίζειν τινὰ ἐνεθυμήθην συντάξας σατυρικά, σφόδρα ἂν ἔτος ἀφαιμάρτοι τῆς ἀληθείας· καὶ γὰρ ἐκ αὐτὸς ἐποίησα, ἀλλ' ἡ Μῆσα ἔδωκεν.

Τὰ δὲ ἀνακρεοντικά ἐδὲν ἐδέποτε δεῖ ἔχειν, πλην οἶνε καὶ ἔρωτος καὶ ἔαρος, καίπερ ἔγωγε τῷ μὲν ἔαρος ἐρῶ ὡς μάλιχα, τῷ δ' ἔρωτος ὅσον ὅσον, τῷ δ' οἶνε (ἅπερ κελυσάντων τῶν ἱατρῶν) ἀπέχομαι παντελῶς.

Ὅτι δὲ ἐκ ἀγαπήσας συντάξαι ἀνθρωπομυομαχίαν προσεθέμην καὶ ψυλλιάδα, τῷτο λεκτέον. Κατ-

*) Zur ersten Auflage.

ιδῶν γάρ, ὅτι πάντα, ὅσα ζῇ ἐπὶ τῇ γῇ, ἀρετὰς τι-
νας ἔχει καὶ ἀγαθὰ, ἕκαστον τῷ ἰδίῳ ἄξιον ἐπαίνου
ἡγησάμην. Καὶ τὰς μὲν ἔν ἀνθρώποις καὶ λέοντας
καὶ ἵππους καὶ κύνας καὶ τέττιγας καὶ αἰετὸς καὶ με-
λίσσας καὶ πελειάδας καὶ ἄλλα πολλὰ ἐώρων τυχόντα
τῷ δέοντος· τὰς δὲ ψύλλας ἐπῆνεσε τῶν μὲν πα-
λαιῶν ἐδεῖς, τῶν δὲ νεωτέρων, ὅσον οἶδα μὲν ἔγωγε,
ὀλίγοι δῆπου, εἴπερ τινές. Διόπερ αὐτὸς ἤξιωσα καὶ
παρεσκευασάμην, ὑμνεῖν τῷτο τὸ γένος καὶ γράφειν
αὐτῶν τὴν διαίταν καὶ ἀνδρειότητα καὶ θρήνους καὶ
νίκας κ. τ. λ. Ταῦτα δὲ πάντα ἐκ ἐποησάμην, ἵνα
προσάγωμαι αὐτάς, ἀλλὰ μὴ τὴν τῶν ἀνθρώπων
διαφημίζωσιν ἀδικίαν καὶ δὴ καὶ ἵνα διάγειν ἐμὲ ἐν
ῥησυχίᾳ ἑώσι δι' εὐνοίαν.

Καὶ ταῦτα μὲν ἔν περὶ τούτου ἱκανὰ σοι, ὦ φίλε,
εἶη.

Τὸ δὲ λοιπὸν εὖ οἶδα μὲν ἔγωγε, ὅτι δυσχερὴ
τινα πλὴν καὶ ὀδύσσειον, ὡς εἰπεῖν, ἐπεχείρησε ταῦ-
τα τὰ ποιημάτια καὶ πλήρη Σκυλλῶν τε καὶ Χαρύβ-
δεων· ἀλλὰ τολμητέον· ἀγαθὸν γὰρ κερτήμεθα κυ-
βερνήτην, ᾧ ἀπηρξάμεθα τὸ βιβλίον *), καὶ πρὸς
τέτῳ προσηυξάμεθα τοῖς τῶν πλεόντων βοηθοῖς, Κά-
σορι τε καὶ Πολυδείκει, ἵνα μὴ καταποντίξεσθαι ἑώσι
τὸ πλοῖον, ἔπερ πολλοῖς ἴσμεν συμβεβηκέναι — τοῖς
μὴ προσηυξαμένοις.

E.

*) Die erste Ausgabe ist Ludwig Uhland, meinem da-
maligen Lehrer, zugeeignet.